

Universitätsbibliothek Paderborn

Johannis Trithemii Spanheimensis Primo, Deinde D. Iacobi Maioris Apvd Herbipolin Abbatis, viri suo aeuo doctiss. ... Partis Opera Historica, Qvotqvot hactenus reperiri potuerunt, omnia

Partim E Vetvstis Fvgientibusque editionibus reuocata, & ad fidem
Archetyporum castigata; partim ex manuscriptis nunc primùm edita ;
Qvorvm Catalogvm Aversa pagina exhibet

Iohannis Trithemii Spanheimensis Primo, Deinde D. Iacobi Maioris Apvd
Herbipolin Abbatis, viri suo æuo doctissimi Secvndæ Partis Chronica
Insignia Dvo - I. Coenobii Hirsavgiensis, Diœcesis Spirensis: eius
foundationem & progressum ab Anno Christi DCCCXXX. vsque ad Annum
MCCCLXX. II. Coenobii ...

Trithemius, Johannes

Francofvrti, 1601

XXIII. Ioannes Tritem. Ioanni Steinemoel presbytero Mechliniensi S.

urn:nbn:de:0128-1-17336

im puraque sanctissimis, coelestia terrenis, vt pariter mens sapiat quæ sursum, & quæ super-
ter ram. Vale Capellerie, scientiisque infusa salutaribus, quarum fructus in caelo promit-
titur, & finis nulli vnquam fini obnoxius habetur. Iterumq; vale. Ex Colonia 18. die men-
sis Iulij, Anno 1505.

XXIII.

IOANNES TRITEM. IOANNI STEINEMOEL
presbytero Mechiliniensi S.

10 **O**blata mihi ad te scribendi oportunitas est per hunc virum tibi & notum & vt asserit
singularitate cuiusdam necessitudinis iunctum, qui istinc ad Mechiliniam erat trans-
itus. Scribimus itaq; vt scias, quid nobis de tuo ad nos reditu ordinandum videatur, ne
curasin vanum. In primis ergo notū tibi facimus, quod ratione belli anno circa nos prio-
ri: scilicet res nostræ collapsæ sunt, & cæcutiente fortuna grauis in nos æmuloꝝ exor-
tū inuidia, cui locum dare ad tempus causa persuasit, vt vel ipsi melius deliberent inimici,
vt nos amicorum consilio rebus nostris alibi prouideamus. Sumus itaq; ituri in Marchiā
Brandenburgensem cum eius serenissimo principe hiciam in cōuocatione regia presen-
te, qui id multis à nobis vicibus pridem literis & nunciis, nunc autem verbis coram desi-
derauit. Ibimus autem de nostro penitus reditu incerti, propterea quod graui nostrorum
20 accepta contumelia nihil minus quam reuerti ad Spanheim cogitemus, nisi aliter diuina
ordinauerit voluntas, cui semper subiecta & consentiens nostra debet esse infirmitas. Tu-
um ergo ad Spanheim reditum differas oportet, quousq; audieris nos illo tandē reuersos,
nisi forsitan viam sexaginta miliarium frustra velis peragere. Vincētū tui rebus propter in-
quietudinem temporum intendere nequiuimus, nec enim cordi nobis amplius possunt,
cum tu vane iactabundus nimium, ea quæ suscepisti à nobis philosophia secretioris archa-
na pro turpi lacro, vt facti sumus certi, venalia circumferas, magnum te esse quempiam
arbitrans, pro eo quod Tritemii te postis gloriari fuisse discipulum. Non est hæc veræ sapi-
entia: via. mi Ioannes, nec tuam decet aratem spem in vanitate locare, & pro vilis aestima-
tionis pretio margaritas proicere porcis. Magna quædam de nobis pradicat, vt magnus ip-
30 se in aestimatione populi habeatis, & dum veræ laudis normam prætergrederis, grauem
nobis iniuriam facis, vetustissimi oblitus prouerbii: *Lauda parce, vitupera parcis*. Displicēt
nobis tuæ laudes vehementissime, quia vituperia sunt potius nostri quā laudationes. Non
enim omnium est hominum archana intelligere natura, & in rebus notis præter commu-
nem aliquid latens vsu erueri. Cum tu vero aliqua de nobis polliceris, quæ non intelli-
gant cæteri, quid restare credis o senex aliud, nisi quod dicturi sunt nos aut superstitionibus
dediros, aut vanitatibus immerfos. Non ea cōditione te à nobis introductum scimus: sed
quia tu interpositam transgressus es legem æquitatis, quid in maioribus faceres nobis fue-
rit rationabiliter præuidendum. Cessa igitur ab his vanitatibus te hortamur, & cogita mi-
nistrum te esse Iesu Christi ac senio maturum, quem non deceat vanitatibus gloriam au-
40 cupari mortalem. Vale nostri memor ad Deum. Ex Colonia 20. die mensis Iulij. Anno
Christianorum 1505.

XXV.

IOAN. TRIT. ABBAS SPAN, IOANNI BRACHTIO
monasterij S. Matthei S.

CREDO te minime latere, amicorum decus, eam tribulationem, quam in me suscita-
uit hostis ille malignus, qui inuidia relo armatus primos de paradiso innocentia ho-
mines eiecit. Me quoq; de monasterio meo non quidem inuitum, sed recollectione iniuri-
50 arum volentem expulit, & menti meæ nauicam atq; horrorem quendam prioris loci, quæ
tenerrime amaueram, induxit. Viuo iam hic quadam necessitate curialis, iturus propedi-
cum serenissimo principe Ioachim Brandenburgensium Marchione Romani Electore
Imperij ad fines Saxonū, & tarde forsitan rediturus: quo interea mota in me aut cesserit per-
secutio, aut si mei absentia sumperit vires, matura nobis prouidentia præster remedium.
Domini enim est terra & plenitudo eius, cuius immensa potestas, & penitus inexhausta pie-
tatis miseratio, à quo nobis vbique auxilium in tempore opportuno affuturum confidimus,
& de eius protectione nullatenus dubitamus. Te autem frater in Christo amate rogamus,
vt Deum orare pro nobis in hac maris inquieti commotione incessanter digneris, qua-
Qq 2 tenus